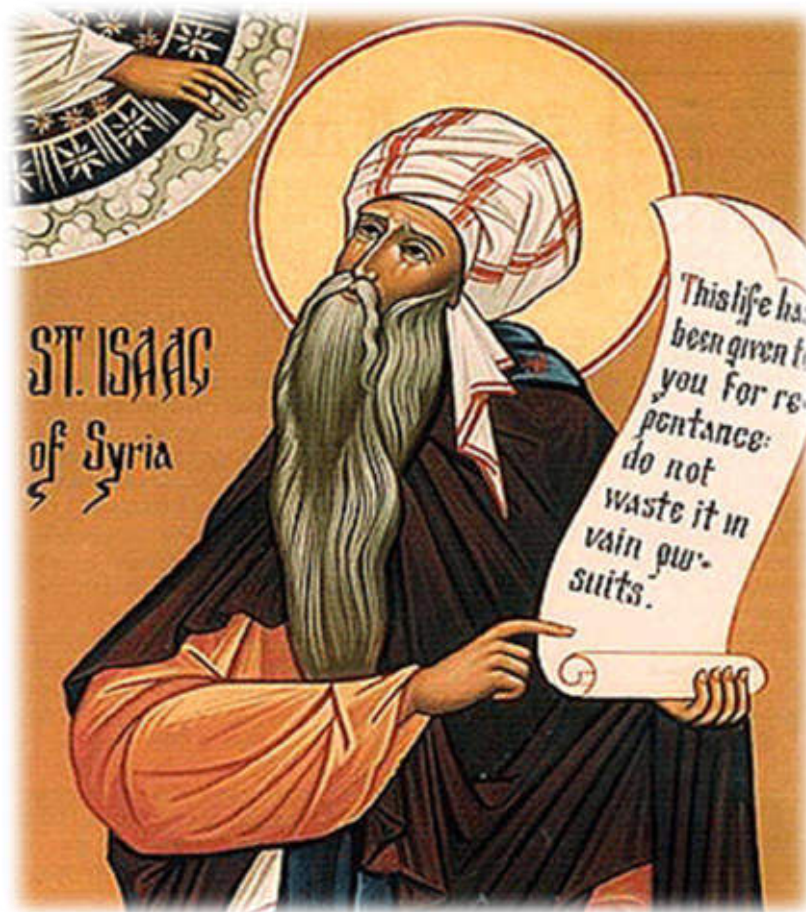

Αββάς Ισαάκ ο Σύρος: Ένας μεγάλος Ασκητής και δάσκαλος της Εκκλησίας μας.

του Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου – Καθηγητού.

Οι ασκητική γραμματεία κατέχει μια πολύ σπουδαία θέση στη διδασκαλία και στη ζωή της Εκκλησίας μας. Πρόκειται για σπουδαιότατα κείμενα αγίων ασκητών, προϊόντα βαθύτατου πνευματικού στοχασμού και σοφίας. Περιέχουν την εμπειρία των αγίων γερόντων, οι οποίοι βίωσαν την ευλογημένη πορεία της ασκήσεως και των αρετών και την κατέγραψαν, για να είναι εσαεί στους πιστούς πολύτιμο βοήθημα μεθόδων άσκησης και πνευματικής προκοπής.

Στην κορυφή της ασκητικής γραμματείας βρίσκονται και το κείμενα ενός μεγάλου ασκητή της Εκκλησίας μας, του **αββά Ισαάκ του Σύρου**. Τα βαθυστόχαστα και ψυχωφελή του συγγράμματα είναι από τα κυριότερα αναγνώσματα των μοναχών και όλων όσων αγωνίζονται για την αρετή και την απαλλαγή από τα πάθη και τα άλγη της αμαρτίας.

Δυστυχώς γνωρίζουμε πολύ λίγα για το βίο και την προσωπικότητα του μεγάλου άνδρα, και αυτά από έμμεσες πηγές. Γεννήθηκε περί τα μέσα του 7ου αιώνα πιθανότατα στη Συρία. Κατ' άλλους στη Νινευή της Μεσο-

ποταμίας, και κατ' άλλους στην αραβική χερσόνησο, στο σημερινό Κατάρ. Δε γνωρίζουμε τα ονόματα των γονέων του, ούτε για τα παιδικά του χρόνια. Εικάζουμε ότι οι γονείς του ήταν χριστιανοί και του εμπέδωσαν από μικρό την πίστη και την ευσέβεια. Μόνο που ανήκαν στους αιρετικούς νεστοριανούς, οι οποίοι αποσκίρτησαν από την Ορθόδοξη Εκκλησία μετά την καταδίκη του αρχηγού της αίρεσης πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως **Νεστορίου** το 431. Όταν έγινε έφηβος, αποφάσισε με τον αδελφό του να αφιερωθούν στη μοναχική ζωή. Έτσι αποσύρθηκαν στη Μονή του αγίου Μάρτυρα Ματθαίου. Ο Ισαάκ έδειξε ασυνήθιστη προσαρμογή και ζήλο για τον μοναχισμό. Σύντομα αναδείχτηκε ως ο πλέον αξιοσέβαστος αδελφός της Μονής.

Μετά από λίγο καιρό ζήτησε από τον ηγούμενο της Μονής να φύγει για την έρημο, διότι πίστευε πως η ησυχία της ερήμου θα τον βοηθούσε περισσότερο στον πνευματικό του αγώνα. Έφυγε λοιπόν για μια ερημική περιοχή, όπου μόνος με το Θεό, με άσκηση, προσευχή, νηστεία και αγρυπνία, κατόρθωσε να καθαρθεί από τα πάθη του και να ανέβει σε ύψη αρετής και αγιότητας. Όμως οι αδελφοί της Μονής αισθάνθηκαν το κενό που άφησε η απουσία του Ισαάκ και γ' αυτό τον παρακαλούσαν να γυρίσει στη Μονή και να γίνει ο πνευματικός τους καθοδηγητής. Αλλά ο αββάς δεν ήθελε με κανέναν τρόπο να αφήσει την αγαπημένη του ερημική ζωή.

Αυτό που δεν κατόρθωσαν οι μοναχοί, το κατόρθωσε ο επίσκοπος της περιοχής. Του ζήτησε να κατέβει στον κόσμο για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Εκκλησία. Ο άγιος ασκητής υπάκουσε και κατέβηκε. Ο καθολικός νεστοριανός επίσκοπος **Γεώργιος** τον χειροτόνησε επίσκοπο της μεγάλης πόλεως **Νινευή**. Δε γνωρίζουμε πόσο καιρό έμεινε στον επισκοπικό θρόνο. Πιθανότατα παραιτήθηκε και έφυγε ξανά για την έρημο. Οι περισσότεροι μελετητές υποστηρίζουν ότι ο αββάς Ισαάκ ως επίσκοπος συνειδητοποίησε την αιρετική «εκκλησία» που ανήκε και γι' αυτό πέντε μήνες μετά τη χειροτονία του, παραιτήθηκε και έφυγε ξανά για την αγαπημένη του έρημο, κοντά στην οροσειρά **Chuzistan**, στην περιοχή της αρχαίας Σουσιανής και αργότερα στη Μονή **Rabban Sabor**.

Ως ασκητής πια ορθόδοξος ο αββάς Ισαάκ, με τον καθαρό πια πνευματικό αγώνα και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, φτάνει σε ύψη καθάρσεως και αγιότητας. Απέκτησε μια σπάνια πνευματική εμπειρία, την οποία κατέγραψε στα συγγράμματά του για να βοηθήσει και άλλους ανθρώπους. Προσευχόμενος γράφει αδιάκοπα και με τα δάκρυά του βρέχει τα χειρόγραφα του.

Στη Μονή **Rabban Sabor** έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του, προσευχόμενος, μελετώντας και γράφοντας. Όντας υπέργηρος, και εξαιτίας της αυστηρής άσκησης και της πολλής μελέτης έχασε το φως. Πέθανε και ετάφη στη Μονή. Δε γνωρίζουμε το χρόνο της κοίμησής του.

Ο αββάς Ισαάκ δεν ανακηρύχτηκε ποτέ επίσημα άγιος της Εκκλησίας μας, προφανώς λόγω της νεστοριανής αιρέσεως στην οποία είχε γεννηθεί και είχε περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Κυρίως όμως επειδή χρημάτισε νεστοριανός επίσκοπος. Όμως στη συνείδηση των πιστών από τα αρχαία χρόνια ως σήμερα θεωρείται άγιος. Τα συγγράμματά του όχι μόνο δεν αποκλίνουν από την Ορθοδοξία, αλλά αντίθετα, την επιβεβαιώνουν. Ο σεβαστός καθηγητής του ΑΠΘ π. **Θεόδωρος Ζήσης** είχε γράψει τα εξής σημαντικά: **«φαίνεται ότι με την χάριν του Θεού διεφυλάχθη καθαρός από την νεστοριανήν αίρεσιν, όπως τούτο συνάγεται εκ της αναγνώσεως των έργων του. Εις αυτά αποκαλεί την Παναγίαν Θεοτόκον. Αναφερόμενος δε εις την ενανθρώπησιν ομιλεί ορθοδόξως και δεν νεστοριανίζει»**. Την ορθόδοξη πίστη του αββά Ισαάκ δέχονται μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, **ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης, ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης**, κ.α. δεχόμενοι τα συγγράμματά του. Στο Άγιο Όρος πολλοί μοναχοί τιμούν τη μνήμη του αββά Ισαάκ στις 28 Ιανουαρίου, μαζί με τη μνήμη του αγίου Εφραίμ του Σύρου. Σε πολλούς ναούς έχουν ιστορηθεί εικόνες του και αναγράφεται ως άγιος.

Από τα συγγράμματά του, στην ελληνική κυκλοφορούν οι **«Άσκητικοί Λόγοι»** του, οι οποίοι είχαν μεταφραστεί από τα συριακά το 9ο αιώνα από μοναχούς **Πατρίκιο** και **Αβράμιο** της Μονής του Αγίου Σάββα της Παλαιστίνης. Έκτοτε αποτελούν πολύτιμα συγγράμματα σε όλο τον ελληνόφωνο χριστιανικό κόσμο και μελετούνται από μοναχούς και κοσμικούς, κυρίως σε περιόδους νηστείας, όπως είναι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Είναι γνωστό πως κορυφαίοι πνευματικοί Γέροντες της Εκκλησίας μας συστήνουν ιδιαίτερα τα έργα του αββά Ισαάκ του Σύρου, ως βοήθεια, στην πνευματική τους άσκηση.

<http://aktines.blogspot.gr/>

Πηγή : <https://impantokratoros.gr.>